EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Història Manresa | J.S. | Actualitzat el 11/08/2020 a les 11:17

La Fira de Manresa de 1969

El II Saló Industrial Artesà de Manresa i Comarca es va fer del 29 d'agost al 8 de setembre, al passeig del Riu, fins a l'esplanada de l'hotel Pere III, encara en construcció, amb una exposició a l'antiga estació dels Catalans a Manresa Riu.

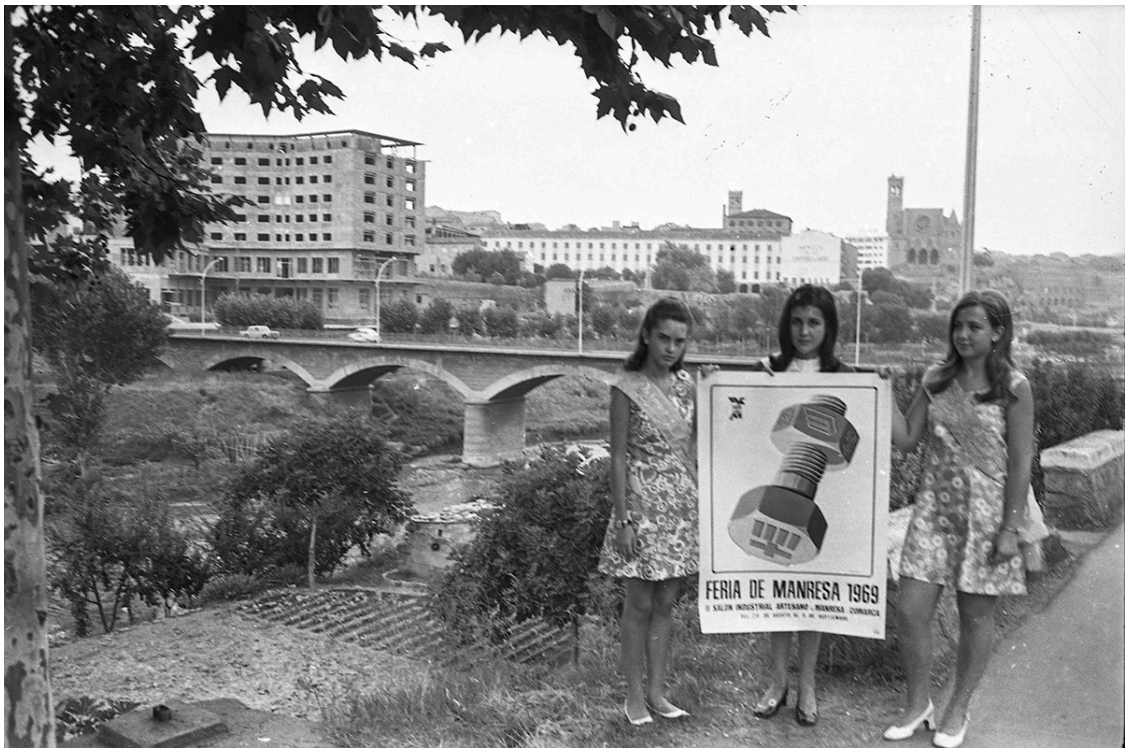

Foto: Antoni Quintana Torres. ACBG .

Va ser la III Fira des del 1952, la més important pel nombre d'expositors i participants. Uns dies abans de la celebració se'n va fer propaganda. Per encàrrec de la Cambra, subjecten el cartell la pubilla de la ciutat i les dames d'honor, amb les bandes corresponents i minifaldilla que s'havia posat de moda l'any anterior, amb un vestit estampat de flors. A l'esquerra del cartell, el logotip de la fira, mentre el tema principal fa referència al cargol industrial dissenyat per Lluís Sanz, amb l'escut de Manresa. Popularment era la "fira del cargol". Va ser presidida per Jaume Sallés Vilanova de la Cambra de Comerç, que l'organitzava conjuntament amb el Col·legi d'Agents Comercials, amb Josep Camprubí Plans. En el llibre "La Cambra de Comerç i Indústria de Manresa. Cent anys d'impuls econòmic (1906-2006)", Gemma Rubí i Lluís Virós expliquen que la fira de 1969 «simbolitzava el desenvolupament de la indústria comarcal dels anys seixanta i els avanços en el comerç derivats de l'augment de la renda per càpita».

Al fons, observem la Casa d'Exercicis de la Cova i a la dreta, més nítida, la Seu; davant, l'edifici que s'estava construint a la plaça de la Reforma, amb el monòlit franquista; l'antic Col·legi de Sant Francesc, que aleshores ja era Badia-Solé (1963-1980); la Fàbrica Balcells (de les poques que eren més altes que amples) amb la característica torre del dipòsit de l'aigua al costat i la xemeneia que va ser el primer que van tirar a terra, malgrat les queixes del director del Museu de la Tècnica de Terrassa, Jaume Perarnau, quan l'Ajuntament va urbanitzar la zona. L'últim pis de l'antiga fàbrica correspon a l'actual Auditori, on van treure les columnes i van posar una teulada nova amb arcs de fusta i una acústica adequada al Conservatori. L'hotel Pere III ocupa el lloc de

l'antiga fàbrica del Pont de Fusta, amb el mur que tradicionalment separava el món de l'antic convent del de les fàbriques. Pel pont de Sant Francesc hi circulen un Seat 600 i un 1430, quan ja s'havia fet l'ampliació de la calçada i substituït les baranes de pedra per les actuals de ferro i els fanals. Era un dels accessos a l'estació de la Renfe i a la carretera d'Igualada, la principal sortida de la ciutat en direcció a Barcelona, a partir de 1830, en construir-se la de Manresa al Bruc per camí de carro. També observem els horts a dreta i esquerra del riu Cardener, en aquest cas il·legals perquè estan dins de terreny inundable. Al costat del primer hort, s'aprecia una de les pilones de l'antic pont de ferro dels Ferrocarrils Catalans i ben bé a l'esquerra de la fotografia, a baix, s'observa la base d'un antic pal de fusta de la llum, que va ser substituït pel que hi ha més endavant, on el pal ja és de ciment.